31968L0089

L 32/12 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 6.2.1968

DYREKTYWA RADY

z dnia 23 stycznia 1968 r.

w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących klasyfikacji drewna nieobrobionego

(68/89/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego [1],

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego [2],

a także mając na uwadze, co następuje:

wspólny rynek wpływa na wzrost handlu drewnem nieobrobionym wewnątrz Wspólnoty sięgającego już wielu milionów metrów sześciennych rocznie;

systemy pomiaru i klasyfikacji drewna nieobrobionego używane w poszczególnych Państwach Członkowskich różnią się między sobą i mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie wspólnego rynku;

harmonizacja ustawodawstw w tej dziedzinie zalecana przez konferencję na temat gospodarki leśnej w Brukseli w czerwcu 1959 r. powinna nie tylko ułatwić handel wewnątrzwspólnotowy, ale również umożliwić sporządzanie porównywalnych statystyk dotyczących produkcji, handlu, zużycia oraz cen drewna nieobrobionego we Wspólnocie;

cele te mogą być osiągnięte, jeżeli Państwa Członkowskie zniosą obowiązkową klasyfikację drewna nieobrobionego pochodzącego z innych Państw Członkowskich i jeżeli zaoferują zainteresowanym stronom prawną możliwość odwołania się do systemu pomiaru i klasyfikacji, który byłby taki sam na terenie całej Wspólnoty;

drewno nieobrobione będzie przedmiotem obrotu handlowego wewnątrzwspólnotowego jako drewno nieobrobione „klasyfikowane EWG" jedynie wtedy, gdy jego klasyfikacja będzie odbywać się według przyjętych reguł;

najpóźniej w dwa lata po notyfikacji niniejszej dyrektywy powinny zostać wyeliminowane wszelkie przeszkody w handlu wewnątrzwspólnotowym drewnem nieobrobionym związane z klasyfikacją,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa dotyczy drewna nieobrobionego będącego przedmiotem obrotu handlowego jako drewno nieobrobione „klasyfikowane EWG".

Artykuł 2

„Drewno nieobrobione" oznacza drzewa ścięte, pozbawione wierzchołka i gałęzi, również jeżeli są okorowane, pocięte wzdłuż i w poprzek.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie postanawiają, że w obrocie handlowym drewno nieobrobione może być nazywane jako „klasyfikowane EWG" jedynie wtedy, gdy zostało sklasyfikowane i oznakowane zgodnie z przepisami Załącznika.

[1] Dz.U. 156 z 15.7.1967, str. 59.
[2] Dz.U. 17 z 28.1.1967, str. 282/67.

2. Państwa Członkowskie postanawiają, że nazwy klasyfikacyjne wymienione w Załączniku będą mogły być stosowane jedynie w odniesieniu do drewna nieobrobionego klasyfikowanego zgodnie z przepisami Załącznika.

3. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić przestrzeganie wydanych przez nie przepisów mających na celu wprowadzenie w życie ust. 1 i 2.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie mogą zadecydować o obowiązkowym stosowaniu w obrocie handlowym drewnem nieobrobionym klasyfikacji, określonej w niniejszej dyrektywie, w stosunku do całości lub części swojej produkcji.

Artykuł 5

Tworzenie podklas stosowanych w obrocie handlowym drewnem nieobrobionym jest zgodne z klasyfikacją wymiarową i jakościową wymienioną w niniejszej dyrektywie. Tworzenie podklas nie może jednak powodować przeszkód w handlu wewnątrzwspólnotowym.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie uchylają wszelkie przepisy nakazujące klasyfikację drewna nieobrobionego pochodzącego z innego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 7

W ciągu 2 lat od dnia notyfikacji Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i jej Załącznika oraz niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 1968 r.

W imieniu Rady

M. COUVE DE MURVILLE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. **POMIAR**

1.1. **Postanowienia ogólne**

1.1.1. Przedmiotem pomiaru jest objętość (w metrach sześciennych rzeczywistych lub sterach) lub waga.

1.1.2. Do pomiaru stosuje się wyłącznie system metryczny.

1.1.3. Narzędzia pomiarowe są oficjalnie kontrolowane i utrzymywane w dobrym stanie.

1.2. **Drewno długie**

1.2.1. Drewno nieobrobione, którego objętość jest zwykle wyrażona w metrach sześciennych, nazywane jest drewnem długim.

1.2.2. Drewno długie jest zwykle mierzone indywidualnie. Drewno długie o nieregularnym kształcie jest mierzone odcinkami.

1.2.3. Objętość każdej sztuki ustalana jest na podstawie jej długości i średnicy mierzonej na korze lub pod korą.

Liczona jest z dokładnością do dwóch dziesiętnych przy pomocy zwykle stosowanych tabel obliczania miąższości.

1.2.4. Pomiar średnicy podaje się w zaokrągleniu do 1 centymetra w dół. W przypadku pomiaru na korze dokonuje się odpowiedniego pomniejszenia wyniku. Dokonane pomniejszenie jest odnotowywane.

1.2.5. Do 19 cm włącznie średnica pod korą jest mierzona raz za pomocą średnicomierza na pniu leżącym w lesie (średnica pozioma). Natomiast od 20 cm pod korą jest określana za pomocą dwóch pomiarów wykonanych prostopadle jeden wobec drugiego (o ile to możliwe wzdłuż największej i najmniejszej średnicy). Jeżeli miejsce pomiaru przypada na okółek gałęzi lub inny nieregularny fragment pnia, średnica otrzymywana jest przez wyciągnięcie średniej z dwóch pomiarów dokonanych po obu stronach i w jednakowej odległości od tego miejsca.

1.2.6. Pomiar długości podaje się w zaokrągleniu do 1 decymetra w dół. W przypadku drewna długiego o średnicy w połowie pnia mniejszej lub równej 20 cm pod korą długość może być podana w zaokrągleniu do 1 metra w dół.

Jeżeli istnieje zacios, długość mierzona jest od środka zaciosu.

1.3. **Drewno w sterach**

1.3.1. Drewno nieobrobione, którego objętość jest zwykle wyrażona w sterach, nazywa się drewnem w sterach.

1.3.2. Pomiar drewna w sterach jest podawany z zapasem co najmniej trzech procent wysokości każdego stosu.

2. **KLASYFIKACJA**

2.1. **Postanowienia ogólne**

2.1.1. Drewno nieobrobione może być klasyfikowane:

i) wg gatunku i przyjętej nazwy

ii) wg wymiarów

iii) wg jakości

2.2. **Klasyfikacja wg wymiarów**

2.2.1. Do pomiaru średnicy i długości w celu klasyfikacji stosuje się przepisy ppkt 1.2.4., 1.2.5. i 1.2.6.

2.2.2. Klasyfikacja wg wymiarów jest dokonywana zgodnie z następującymi oznaczeniami klas, niezależnie od długości, przy podziale na klasy wg średnicy w połowie długości pod korą:

Klasa	*Średnica*
L 0	poniżej 10 cm
L 1 a	10–14 cm
L 1 b	15–19 cm
L 2 a	20–24 cm
L 2 b	25–29 cm
L 3 a	30–34 cm
L 3 b	35–39 cm
L 4	40–49 cm
L 4	50–59 cm
L 6	powyżej 60 cm

2.2.3. Mogą być utworzone dodatkowe klasy ponad klasą 6 przy zachowaniu tego samego stopniowania. Podział na podklasy a i b może być rozszerzony na wszystkie klasy lub zaniechany.

2.2.4. Drewno długie może być klasyfikowane wg długości minimalnej i średnicy minimalnej pod korą na węższym końcu odpowiadającej tej długości, zgodnie z następującymi oznaczeniami klas:

Klasa	*Długość minimalna*	*Średnica minimalna na węższym końcu*
H 1	8 m	10 cm
H 2	10 m	12 cm
H 3	14 m	14 cm
H 4	16 m	17 cm
H 5	18 m	22 cm
H 6	18 m	30 cm

W drodze odstępstwa od przepisów ppkt 1.2.5. średnica węższego końca jest mierzona tylko jeden raz.

2.2.5. Niektóre rodzaje drewna długiego (żerdzie, słupy itp.) są klasyfikowane wg średnicy na korze, w odległości 1 m od szerszego końca, zgodnie z następującymi oznaczeniami klas:

Klasa	*Średnica*
P 1	6 cm i mniej
P 2	7–13 cm
P 3	14 cm i więcej

2.2.6. Drewno w sterach jest klasyfikowane wg średnicy na korze na końcu zgodnie z następującymi oznaczeniami klas:

Klasa	
S 1	okrąglaki o średnicy od 3–6 cm (małe okrąglaki)
S 2	okrąglaki o średnicy od 7–13 cm (okrąglaki)
S 3	okrąglaki o średnicy 14 cm i więcej oraz ćwiartki (duże okrąglaki i ćwiartki)

Jeżeli drewno w sterach jest okorowane, podane średnice należy zmniejszyć o 1 cm.

2.3. **Klasyfikacja wg jakości**

2.3.1. Klasyfikacja wg jakości odbywa się przy uwzględnieniu poniższych kryteriów:

— Krzywizna: pomiar krzywizny otrzymuje się, dzieląc wysokość całkowitą łuku wyrażoną w centymetrach z dokładnością do jednego centymetra przez odległość pomiędzy krańcami krzywizny wyrażoną w metrach z dokładnością do jednej dziesiątej metra.

Krzywizna jest wyrażana w centymetrach na metr.

— Włókna skrętne: wielkość tej wady mierzona jest odległością wyrażoną w centymetrach na metr długości, z dokładnością do jednego centymetra, pomiędzy kierunkiem włókien i tworzącą równoległą do osi drewna długiego.

Włókna skrętne mierzone są w centymetrach na metr.

— Stożkowatość: pomiar stożkowatości otrzymuje się dzieląc różnicę pomiędzy średnicami drewna długiego mierzonymi w odległości 1 metra od końców, w centymetrach z dokładnością do centymetra w dół, przez odległość pomiędzy nimi wyrażoną w metrach z dokładnością do jednej dziesiątej metra.

Stożkowatość wyrażana jest w centymetrach, z dokładnością do jednego miejsca po przecinku, na metr.

— Sęki niepokryte, zdrowe (lub jasne), zepsute (lub czarne).

Średnica sęków jest mierzona w milimetrach wg ich najmniejszego wymiaru.

— Sęki pokryte, guzy.

— Rdzeń niecentryczny.

— Drewno zmienione w wyniku reakcji: drewno poddane naprężeniom w przypadku drzew liściastych, drewno poddane kompresji lub drewno o czerwonych słojach w przypadku drzew iglastych.

— Nieregularności obrysu.

— Pęknięcie okrężne, pęknięcie rdzeniowe i szczeliny na skutek pęknięcia, pęknięcie mrozowe.

— Drewno pochodzące z drzew o uschniętym pniu oraz wady spowodowane suszeniem, pęknięcia.

— Odbarwienia.

— Inne szkody spowodowane przez organizmy szkodliwe.

2.3.2 W przypadku dokonywania klasyfikacji wg jakości drewno nieobrobione należy podzielić wg następujących klas:

Klasa A/EWG: Zdrowe drewno doskonałej jakości, bez wad lub z wadami nieistotnymi, które nie ograniczają jego wykorzystania.

Klasa B/EWG: Drewno wysokiej jakości, w tym drewno z drzew o uschniętym pniu z jedną lub więcej następującymi wadami: nieznaczne wykrzywienie, nieznaczne skręcenie, nieznaczne zbieganie się włókien, brak dużych sęków, niewielka ilość małych lub średnich sęków, mała ilość niezdrowych sęków ograniczonej wielkości, nieznacznie niewypośrodkowane jądra, nieregularność kształtu lub inne pojedyncze wady przy ogólnie dobrej jakości drewna.

Klasa C/EWG: Drewno, które z uwagi na wady nie może zostać zaliczone do klas A/EWG oraz B/EWG, ale którego jakość umożliwia obróbkę przemysłową.

2.3.3. Drewno długie zakwalifikowane do klas jakości A/EWG i C/EWG musi być w sposób trwały oznaczone znakiem identyfikacyjnym klasy. Umieszczenie znaku identyfikacyjnego klasy nie jest konieczne w przypadku drewna długiego klasy B/EWG.